

માર્ચ - ૨૦૧૮

અંક - ૧૧

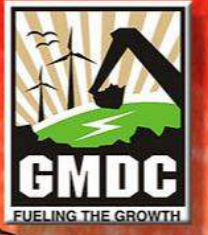
સંપાદકીય બોર્ડ

- એચ.કે. જોષી
- એસ.જે.મેહતા
- એમ.એમ.ઠક્કર

અનુક્રમણિકા

- શિક્ષા કરવી કેટલી જરૂરી
- નિષ્ફળ લલિતઓએ
સર કર્યા સફળતાના શિખરો
- ઓલમિવાસ અને સાંસ્કૃતિક
ઠાર્યકમની એક સાથેની ઝલક
- *A picture is worth
a thousand words*
- સાવકલ પ્રવાસના માધ્યમથી
જીવન જીવવાની કળા
- વ્હાલા વિદ્યાર્થીનિ...
- બેટો તો મેને બ્યાહ વિયો
- મહાશિવરાત્રી
- શાળા ની પ્રવૃત્તિઓ

અરુણોદય

CLEAN INDIA

VAIDEHI DESAI, STD.11 (ARTS)
SKV SCHOOL VARMANAGAR

શિક્ષા કરવી કેટલી જરૂરી ?

શ્રીમતી અસ્મીતાબેન એચ. ત્રિવેદી
પ્રાથમિક શિક્ષક

અહીં શિક્ષાનો અર્થ કેળવણી કે તાલીમ નહિ પણ બાળકે કરેલી ભૂલ કે ગુના માટે તેને યોગ્ય રીતે ભણાવવામાં આવેલો પાઠ.

ચાણક્યએ અતિ લાડને બાળક માટે હાનિકારક સૂચવ્યા છે. એક છોડ ઉપર પણ જો વધુ પડતું પાણી રેડ્યા કરવામાં આવે તો તેનો યોગ્ય વિકાસ થતો નથી. સૂર્યનો પ્રકાશ પણ એ છોડની વૃદ્ધિ માટે આવશ્યક છે. પ્રેમ સાથે યોગ્ય માત્રામાં કડકાઈ અતિ આવશ્યક છે.

‘મૂછાળી માં’ હુલામણા નામથી જાણીતા આદર્શ શિક્ષણવિદ ગીજુભાઈ બધેકા પણ આ જ વિચારસરણી ધરાવતા હતા. બાળકને ક્યારેય ન લડવાથી તેનામાં સ્વચ્છન્દતા આવે છે.

પાંચ વર્ષ સુધી બાળક સંપૂર્ણપણે કોમળ હોય છે. પ્રેમભરી માવજતની ત્યારે જરૂર હોય છે. આ સમયગાળામાં અતિ કડકાઈ કે બાળકને મારવા જેવી ભૂલ ક્યારેય ન કરવી. (અહિ અતિ કડકાઈની મનાઈનો અર્થ સ્વચ્છન્દતા નથી) આ ઉંમરમાં બાળક ઘણું બધું અને અમુક અંશે અંતિમ એવું શીખતું હોય છે. દસ વર્ષની ઉંમરે પહોંચે ત્યારે તેની સમજણ વધતી જાય છે. એ ઉંમરે યોગ્ય નીતિ – નિયમો અને યોગ્ય કડકાઈ બાળક માટે ફાયદાકારક પુરવાર થઈ શકે છે.

પરંતુ સોળ વર્ષે અર્થાત કિશોર વય અને યુવાન વયની સીમાએ ઉભેલા બાળકને મિત્ર બનાવીને જ વ્યવહાર કરવો યોગ્ય રહે છે. આ ઉંમરે યોગ્ય છૂટ પણ બાળક ચાહે છે. સમજદારી ભરી મિત્રતા એ છૂટને સ્વચ્છન્દતામાં પરિણામવા દેતી નથી.

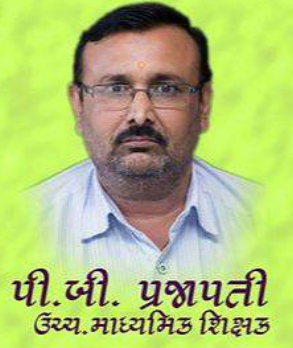
બાળકની સંપૂર્ણ કેળવણીમાં શિક્ષા એ અતિ આવશ્યક અંગ છે. તે બાબતે મહાન ચિંતક અને આદર્શ શિક્ષક ચાણક્યનો વિશિષ્ટ નિર્દેશ રહ્યો છે. આદર્શ વ્યક્તિત્વનાં ઘડતરમાં શિક્ષાથી બાળકના વર્તન અને વિચારોમાં સન્તુલન રહે છે, પરંતુ યોગ્ય દિશા અને યોગ્ય માત્રામાં ન કરવામાં આવે તો તેનાથી બાળક દ્વારા વિપરીત પ્રતિસાદ સાંપડે છે.

બાળકને શિક્ષા કરવાથી તેને પોતાની ભૂલનો અહેસાસ થાય છે. તે પોતાને સર્વોપરી માનતું અટકે છે. અન્યને હાની નહિ પહોંચાડીને એક આદર્શ માનવી બને છે.

નિષ્ફળ વ્યક્તિઓએ સર

કર્ચા સફળતાના શિખરો

“ સફળતા જિંદગીની હસ્તરેખામાં નથી હોતી,
ચણાયેલી ઈમારત કદી નક્ષામાં નથી હોતી.”

પી.જી. પ્રજાપતી
ઉચ્ચ.માધ્યમિક શિક્ષક

સફળતા માટે ધીરજ રાખવી અથવા નિષ્ફળતાનો હકારાત્મક રીતે સામનો કરી પોતાનું ધ્યેય સિધ્ધ કરવાને બદલે અમુક લોકો ધ્યેય જ બદલી કે ટુંકાવી નાખે છે.

આજે એવા લોકોની વાત કરીએ કે જેઓ નિષ્ફળતાથી ઘેરાયેલા હતા, પરંતુ તેમની એ જ નિષ્ફળતા એ તેમને એવી તક આપી કે તેઓ ઉન્નતિના શિખરો સર કરી શક્યા.

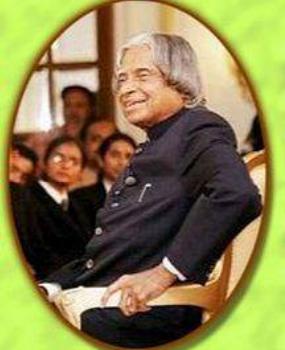
વોલ્ટ ડિઝની :-

બાળપણમાં મીકી માઉસ અને ડોનાલ્ડ ડકના કાર્ટૂન તો આપણે સૌ કોઈએ જોયા હશે. ડિઝની લેન્ડ બનાવનાર વોલ્ટ ડિઝનીએ બાળપણમાં શાળાનો અભ્યાસ છોડી દીધો હતો. આર્મીમાં ભરતી થવા માટે ખૂબ જ પ્રયત્નો કર્યા હતા. કુશળતાના અભાવે પોતે શરૂ કરેલા વ્યવસાયમાં તેમણે નાદારી નોંધાવી હતી. ક્યાંય પણ નોકરી મળે તેવા એમાં ટેખાતા ન હતાં. છતાં તેઓએ હિંમત ગુમાવી નહી તેમણે ડિઝની સ્ટુડિયો બનાવ્યો અને તે પેઢી દર પેઢી સુધી બાળકોને મનોરંજન અને હાસ્ય પીરસતો રહ્યો. કેટલાયે નિષ્ફળ પ્રયાસો પછી તેમને સફળતા મળી.

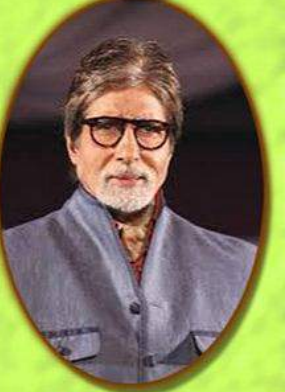
ડો. એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામ :-

ભારતીય મિસાઈલમેન અને દેશના 11 માં રાષ્ટ્રપતિ એવા એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામે તેમની જિંદગીમાં અનેક ઉતાર ચડાવ જોયા હતાં. શાળામાં તેમનો અભ્યાસ સામાન્ય હતો. કોલેજમાં તેમણે બનાવેલો પ્રોજેક્ટ પ્રોફેસરે રદ કર્યો. કલામે એક મહિનાનો સમય માંગ્યો પરંતુ પ્રોફેસરે માત્ર ત્રણ દિવસ જ આપ્યા. દિવસરાત જાગી કલામે તેમનો પ્રોજેક્ટ સફળતાપૂર્વક પૂરો કર્યો અને તેમના પ્રોફેસરે ભારે અચંભામાં પડી ગયા. તેમને શાબાશી આપી. કલામ કહેતા : “કોઈપણ સમસ્યાને આપણે રજા આપવી ન જોઈએ”.

અમિતાભ બચ્ચન :-

આ મહાનાયકે યુવાનીમાં અભ્યાસ બાદ અલગ અલગ જગ્યાએ નોકરી કરી. ત્યાં ક્યાંય તેમને સંતોષ ન મળ્યો. ફિલ્મોમાં કામ કરવા મુંબઈમાં પહોંચ્યા. કેટલાક ફિલ્મ નિર્માતાઓએ કહ્યું કે તેમની 'દ.૩' ઊંચાઈ ફિલ્મ માટે યોગ્ય નથી, તો વળી તેમના શ્યામ ચહેરાની પણ ટીકા થઈ. ફિલ્મોને બદલે તેમણે ઓલઈન્ડિયા રેડિયો માં ઓડીશન આપ્યું તો ત્યાં પણ તેમના અવાજને રિજેક્ટ કરવામાં આવ્યો. હતાશા મળી છતાં અમિતાભ બચ્ચને છેવટે 'સાત હિન્દુસ્તાની' ફિલ્મમાં રોલ મળ્યો. ધીમે ધીમે તેમને સફળતાઓ મળવા લાગી. આજે આ મહાનાયક, મિલેનિયમ સ્ટારનો અવાજ, તેની ઊંચાઈ અને અભિનયની સૌ કોઈ પ્રશંસા કરી રહ્યા છે.

કહેવાયું છે ને કે, “નિષ્ફળતા એજ સફળતાની ચાવી છે.” કેટલીયે મુસીબતો અને સંઘર્ષો બાદ આવા લોકો સફળતાની ટોચે પહોંચ્યા છે. તેમના માંથી આપણે પણ પ્રેરણા લઈ સંઘર્ષો સામે ડગી ન જઈ, લડવા અડગ બનીએ.

Welcome ઓલમ્પિયાડ અને સાંસ્કૃતિક - 2018 કાર્યક્રમની એક આછેરી ઝલક

ડૉ. એન.વી. સોરઠીયા
ઉચ્ચ.માધ્ય.શિક્ષક

રમત એ જીવનનો એક ભાગ છે. **Life is a game play it.** જી.એમ.ડી.સી.ના આંગણમાં તા. 26,27 અને 28 જાન્યુઆરી 2018ના યોજાયેલ ભવ્ય ઓલમ્પિયાડ અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમની કેટલીક રોમાંચિત અને યાદગાર પળો વાગોળવાનો સુંદર અવસર સાંપડ્યો.

જી.એમ.ડી.સી. એ જાણે નવાં વસ્ત્રો ધારણ કર્યા હોય તેમ મુખ્ય માર્ગો રોશનીથી ઝળહળતા હતાં કેટલાયે સમય બાદ જાણે ભવ્ય ઉત્સવનો માહોલ સર્જાયો.

તા.26 જાન્યુઆરી ના સવારે જ્યારે ધ્વજવંદનની સાથોસાથ ઈન્ટરઝોન રમતગમત અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમને ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો ત્યારે આકાશમાં છોડવામાં આવેલા રંગબેરંગી ફુગાઓનો નઝારો તો કંઈક ઓર જ હતો અલગ અલગ મેદાન પર, ક્લબમાં તો વળી બંધાયેલા ડોમ ની નીચે વિવિધ પ્રકારની આઉટડોર, ઈનડોર, રમતો રમવાની તેમજ જોવાની ખૂબ જ મજા પડી. કોઈ રમવામાં વ્યસ્ત તો વળી કોઈ જોવામાં વ્યસ્ત હતા છતાં બધાએ ભરપૂર આનંદ માણ્યો તા. 26 અને 27 ની દિવસભરની વિવિધ રમતો ઉપરાંત રાત્રિના બાળકો દ્વારા રજૂ થયેલા સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ એ તો સૌના દિલ જીતી લીધા. આચાર્યશ્રીઓ, શિક્ષકો અને બાળકોની તનતોડ મેહેનત સ્ટેજ પર રંગ લાવી ' સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ તો એસકે.વી. નો જ ! ' એવા નાદ વચ્ચે લોકો મોડે સુધી પણ જાણે ઘરે જવાનું નામ લેતા ન હતા આનંદમેળામાં બાળકોએ ઉત્સાહભરે ભાગ લીધો , તો વળી અધિકારીશ્રીઓ , મહેમાનશ્રીઓ એ બાળકોને તેમના યોગદાન બદલ બિરદાવ્યા.

આપણાં ઘરે ચાર મહેમાન આવવાના હોય તો પણ આપણે તેમની વ્યવસ્થાની કેટલી બધી તૈયારી કરવી પડે , જ્યારે આપણે તો ઘણાં બધા મહેમાનોના યજમાન બન્યા હતાં તેથી વ્યવસ્થા સાચવવાનું કામ પણ ઘણું કપરું હતું. 'કુછ ખટ્ટા તો કુછ મીઠા' , 'કહી ખુશી , કહી ગમ' નો પણ માહોલ સર્જાયો હતો. છતાં એક વાત તો સ્પષ્ટ થતી હતી કે છેલ્લા કેટલાયે સમયથી સૂમસામ ભાસતી જીએમડીસીના આંગણ માં જાણે માનવમહેરામણ છલકાતો જાયો. જૂના મિત્રો , સ્નેહીજનો અને પડોશીઓને મળવાનો અનેરો અવસર મળ્યો.

તા.28ના દિવસનો દબદબો પણ કંઈક અલગ જ હતો. ઈન્ટરઝોન હરિક્ષાઈમાં વિજેતાઓને ઈનામો અપાયા વળી યજમાન પ્રોજેક્ટ તો એટલું બધું ખુશ હતું કે તેમણે ઓલ ઓવર પરફોર્મન્સ નો ખિતાબ જીત્યો, જે વર્લ્ડકપ જીત્યા બરાબર દેખાતો હતો. એ નઝારો પણ કંઈક અલગ જ હતો.

આ ભવ્ય ઉત્સવમાં તમામ અધિકારીઓ, કર્મચારીઓ તેમજ બાળકોનો અમૂલ્ય ફાળો રહ્યો , તેથી જ તો આ પ્રસંગ વિના વિધ્ને પાર પડ્યો. " વિના સહકાર નહિ ઉધ્ધાર " , તો વળી " ઝાઝા હાથ રળિયામણાં " એ પંક્તિ સાર્થક થતી દેખાઈ.

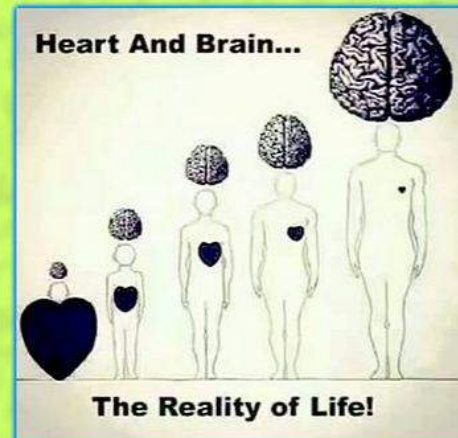
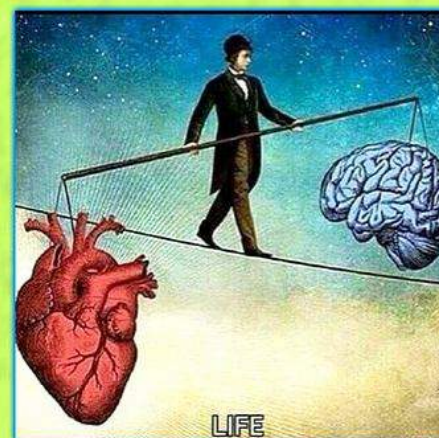
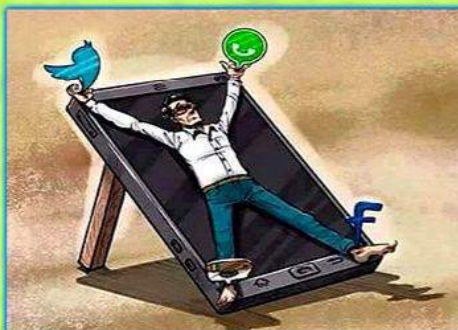
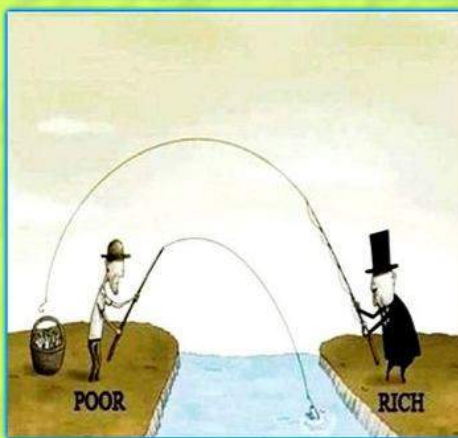
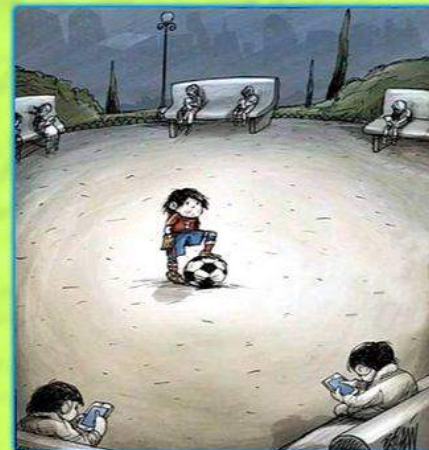
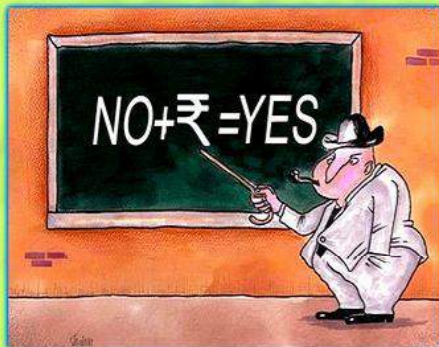
ભવ્ય ઉત્સવના સમાપન બાદ ફરી જીએમડીસી નું આ આંગણ સૂનું થઈ ગયું. એટલું તો ખરું કે આવા ઉત્સવોથી જ માનવ-માનવ વચ્ચે સેતુ સંબંધ નિર્માણ થાય. એકબીની ભાવના ખડી થાય. નિરસ અને શુષ્ક જીવન ચેતનવંતુ બને ફરી આવા ઉત્સવો ઊજવાય અને આપણે સૌ માણવા કટિબધ્ધ બનીએ એવી શુભ ભાવના સાથે.....

A picture is worth a thousand words

(Compiling by)

એસ.કે.ચૌહાણ
માધ્યમિક શિક્ષક

સાયકલ પ્રવાસના માધ્યમથી જીવન જીવવાની કલા

હેમંત ગલાંડે
આરસીઆર એન્ડ એલ. (મીડિઓ) પ્રા.
અહરીમોટા ધર્મલ પાવર સ્ટેશન
નાનીઘેર

તા.26/01/2018 પ્રજાસત્તાક દિવસે GMDC પાન્ધ્રો ખાતે યોજાયેલ ઓલિમ્પિયાડ 2018 ભાગ લેવા મે સ્વેચ્છાએ છેરથી પાનન્ધ્રો સાયકલ પ્રવાસ કર્યો. છેર થી પાનન્ધ્રોનું અંતર આશરે 22 કિમી છે. પ્રવાસ દરમિયાન થયેલ અનુભવ મારા શબ્દોમાં :

મારી પાસે છેર થી વર્માનગર જવા માટે બસની વ્યવસ્થા હતી, પણ આ જ પ્રવાસ સાયકલ દ્વારા કરવાનો વિચાર પ્રેરણાદાયી રહેશે એવું મક્કમ પણે વિચારી મે મારી યાત્રા વહેલી સવારે 6:40 વાગે શરુ કરી. શિયાળાના દિવસોમાં સૂર્યનું અજવાળું 07:15 વાગે થતું હોવાથી, શરુઆતનો પ્રવાસ અંધારામાં જ કરવો પડ્યો અને હિંમતભેર હું આગળ વધતો રહ્યો.

જીવનમાં પણ ક્યારે ક તમારી સામે મુશ્કેલી રુપી અંધારુ આવેતો ગભરાવવાની જરુર નથી પરંતુ તમારે તે મુશ્કેલીનો હિંમતભેર સામનો કરવો પડશે એક નિયમ હંમેશા યાદ રાખશો કે એક અંધારી રાત્રી પછી એક અજવાળા વાળો દિવસ જરુરથી ઊગતો હોય છે.

આ પ્રવાસ દરમિયાન મને ઘણા જંગલી જનાવર જેવાકે શિયાળ સસલા નો ભેટો થયો. આનાથી સારી રીતે કુદરતને નિહાળવાનો મોકો ક્યાંથી મલી શકે. આવો કુદરતનો નજારો કદાચ બસ પ્રવાસ મને ન અપાવી શક્ત.

આ પ્રવાસ દરમિયાન ઝાકળવાળા વાતાવરણમાં મારા યશમાથી આગળથી આગળનું જોવું મુશ્કેલ હોવાથી યશમા કાઢવા અનિવાર્ય હતા, અને આ યશમા કાઢતી વખતે આજ યશમા રસ્તા પર પડી પણ ગયા અને તેના તુટવાના પુરે પુરા યાન્સ હતા પણ સદનસીબે તે સુરક્ષિત રહ્યા

જીવનમાં પણ આપણે યશમારુપી થતું આર્થિક નુકશાન માટે સદા તૈયાર રહેવું જોઈએ.

પ્રવાસ દરમિયાન મને બીજી ઘણી મુશ્કેલીઓ નડી શકતી હતી જે થી કે સાયકલમાં પંકચર થવું , બીજા વાહન સાથે એક્સિડન્ટ થવો. સાયકલ સ્વીપ થવાથી પડી જવું, જંગલી પ્રાણીઓનો સામનો થવો વગેરે.

આવી જ રીતે જીવનમાં પણ તમે કોઈ ધ્યેય નક્કી કરો ત્યારે તેના ઘણા નેગેટીવ વિચારો(Negative Thoughts) સંકળાયેલા હોય છે અને જો તમે આ નકારાત્મક વિચારોને જો પકડી રાખશો તો તમે તમારા જીવનમાં નવી શરુઆત કરી જ નહી શકો. કારણકે આ નકારાત્મક વિચારો તમારા મન થકી તમારા શરીરને એવા જકડી રાખશે કે તમે તેના સકારાત્મક વિચાર (Positive Thoughts) તરફ જઈ જ નહી શકો

હમેશા એટલું યાદ રાખોકે સકારાત્મક અને નકારાત્મક વિચાર એ સિક્કાની બે બાજુ સમાન હોય છે. હવે તમારે શું સિલેક્ટ કરવું એ તમારા હાથમાં હોય છે અને તમે જે વિચારો છો તેવા જ તમે બની જતાં હોવ છો.

જો કદાચ મે બધા નકારાત્મક વિચારોને વળગી રહ્યો હોત તો હું મારી સાયકલ યાત્રા કરી જ શક્યો ન હોત. આવનારી બધી જ મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવા હું સદાય તૈયાર હોવાથી મને મારો પ્રવસ્સ(ધ્યેય) સરળ લાગવા લાગ્યો.

આ પ્રવાસમાં જે પણ લોકો સામે મળતા હતા તેમાં કેટલાક મારો ઉત્સાહ વધારતાં હતા, જે તેમના માટે પ્રેરણારૂપ હોઈ શકે છે જ્યારે કેટલાક મને જોઈને હસતા હતાં અને કદાચ મારી મશ્કરી પણ કરતાં હશે, હું મનથી મક્કમ હોવાથી આની મારા પર કાંઈ અસર થવાની ન હતી.

આ જ રીતે જીવનમાં પણ તમને બધાજ પ્રકારના લોકો જેવા કે મતલબી, ટીકા કરનાર, અડચણ કરનાર વગેરે મળશે ત્યારે તમારે લોકોની ચિંતા કર્યા વગર મનથી મક્કમ રહી તમારા ધ્યેય માટે ઝડપ મેળવવું પડશે.

પ્રવાસ દરમિયાન મે એક ઝાડની ડાળીનો મોટો ભાગ રસ્તાની વચ્ચે જ પડેલો જોયો અને મે મારી તર્કશક્તિથી એ ડાળીથી બચી ગયો અને આગળ નીકળી ગયો. આગળ જતાં મને વિચાર આવ્યો કે આ જ ડાળી રસ્તામાં જતાં બીજા લોકો માટે અવરોધરૂપ બની શકે છે. આથી મે મારી સાયક્લ પાછી વાળી અને નડતર રૂપ (અવરોધ રૂપી) ડાળીને દુર કરી ને લોકો માટે રસ્તો ખુલ્લો કર્યો.

જીવનમાં પણ આપણે કોઈને અપેક્ષા વગર મદદ કરીએ તેનાથી મોટું સુખ કોઈ નથી હોતું.

આ પ્રવાસ જો એક કલાકમાં સુખ અને દુખ સાથે પુરો કર્યો અને હું મારી મંજીલે પહોંચ્યો.

જીવનમાં જો આપણે ઇચ્છાશક્તિથી સાચા રસ્તે કામ કરતાં રહીશું તો આપણે ધ્યેય ને નક્કી મેળવીશું.

જયહિંદ , જય ભારત

હાલા વિદ્યાર્થીનિ...

મગજ ઠેકાણે રાખજે, તૈયારી પૂરી કરજે,
લેવાને તારી EXAM આવશે બોર્ડ વાળા
ઓહો ઓહો.....

કાપલી છુપાવી રાખજે, ચહેરો સીધો કરજે,
છક્કા છોડાવા તારા આવશે સ્કોડ વાળા
ઓહો ઓહો.....

જો હોય પુરૂ એટેન્સન, તો શેનું હોય ટેન્સન,
ધભારાના ના તું પ્યારે ખુદપે ભરોસા રખનાં
ઓહો ઓહો...

અપને S.I.R કી બાત, અપને દિમાગ મે રખના,
હો જાયેગા બેડાપાર ઈતના ભરોસા રખના
ઓહો ઓહો.....

જી.પી. દવે
માધ્યમિક શિક્ષક

बेटो तो मेंने ब्याह दियो।

तीन बेटी पर जब बेटा हुआ;
तो घर में मान सम्मान हुआ।
क्या क्या नाम रखेथे दुनियां ने;
अब बस एक ही नाम रहे गया
'लल्ले की माँ'

'माँ' कह के जब आंचल में आता था।

तो 'मन' करता था,फिर से उसे अपने अंदर समालू किसी को न छूने दु।
लल्ला की ऊँगली पकड़ के उसे चलना सिखाया' बैठना -उठना सिखाया।

उसके खुद के हाथो से निवाला मुह में डालना सिखाया।

लल्ले की ऊँगली पकडकर उसे स्कूल लाने -लेजाने मे न जाने कब,

जीवनसाथी का हाथ और साथ छूट गया।

आंखे और पूरी दुनियां, जैसे आसुओ मे डूब गई।

लौगो ने कहा -'लल्ले की माँ' आज बाप के जूतो से खेलने
वाला लल्ला ।

कल जब बाप के जूते पहेनके सामने आयेगा उस दिन का इंतजार कर।

दिन लल्ले को जिम्मेदार इन्सान बनाने मे,ओर रात लल्ले कि 'शादी' के सपने पीरोने मे बीतने
लगे।

लल्ले ने बाप की सकल ओर शिरत पा ली थी।

लल्ला अपनी जिम्मेदारी निभाने लगा।

बेटियां घर आंगन छोडकर बिदा हुई तो ;बेटियां पराई हो गई।

लल्ला शिर पे सहैरा बांघ,घोडी चढ गया

अपने लिये' बहु' ले आया।

बहु कि पायल ओर चूडी घर मे खनकने लगी,

बुढ़ी सास बहु-बेटे को खलने लगी।

जिस घर ओर बेटे को आँचल मे समेटे रखा था,

वो घर न अपना रहा, न बेटा अपना रहा।

बेटियां ने ब्याई तो बेटियां पराई भई ।बेटे को ब्याहयो तो घर आंगन परायो भयो।

लल्ले , के 'बापु' बेटो तो में ने ब्याह दियो।

बेटो तो में ने ब्याह दियो।

"काश"

काश्मीरा डिभांशु गोर

મહાશિવરાત્રી

બીના ડી. ભટ્ટ
માધ્યમિક શિક્ષક
(અંગ્રેજી માધ્યમ)

એમ તો આપણાં દેશમાં ઘણા ધાર્મિક ત્યોહારો છે, એમાં પણ શિવરાત્રીની મહિમા કર્ણક અલગજ છે. આ દિવસ પોતાના આંતરિક દુશ્મનો જેમકે લોભ, ઈર્ષ્યા, વેર, અહં ને હરાવી અચલ ચૈતન્ય જગૃતિની રાત છે. આ દિવસ બધા તર્ક વિતર્ક મુકી કર્ણક બનવા કરતાં પોતાને એટલેકે પોતાના અહમને ઓગાડવા ની રાત છે. પોતાને

વિલીન કરવાની રાત છે.

આની પાછડ એક કથા છે. શિવજી એક વખત ધ્યાન કરતાં હતા ત્યારે યોગી એ શિવને ઉકસાવવા અને ચડાવવા પ્રયત્ન કર્યકિ તમે તો સમય બગડો છો. ધ્યાન માં બેસવું એ તો સમય ની બરબાદી છે. આનાથી શિવજી અત્યંત ક્રોધિત થઈ ગયા અને પોતાની જટામાથી એક વાડ એક મોટા ચટ્ટાન થી મારી એક મહાકાય દૈત્યને જન્મ આપ્યો કે જ તું આ યોગીનું ભક્ષણ કર. યોગી શિવજી પાસે ક્ષમા યાચના કરવા લાગ્યા. શિવજી તો એમ પણ ભોળા છે એટલે એમને યોગીને માફ કરી દીધા. દૈત્ય શિવજી પાસે ગયો અને પ્રશ્ન પૂછવા લાગ્યો કે હવે હું કોને ખાઝી? ભોળાનાથે કીધું કે તું સ્વયંને ખા અને એતો પોતાનેજ ખાવા લાગ્યો. એણે પોતાનાજ અંગ ખાઈ લીધા અને એ કીર્તિમુખ સૌથી ભવ્ય, યશસ્વી, તેજસ્વી અને એ મહાદેવ બન્યા.

આજે મને લાગે છે એ મેં કવિતારૂપમાં પોતાના ભાવ વ્યક્ત કરવાની કોશિશ કરી છે.

હે શિવશંકર, હે ભોળાનાથ

તમે છો પરમ પિતા, તો હું કેમ રહી શકું અનાથ.

જો તમારા પાસે છે ત્રીનેત્રની દૃષ્ટિ

તો રાખજો અમારા પર કૃપા દૃષ્ટી.

જો હું (માનવ) છું તમારો અંશ

તો જોજો બગડે ન અમારો વંશ.

નીલકંઠ તમે ગટગટાવી લીધો જેર

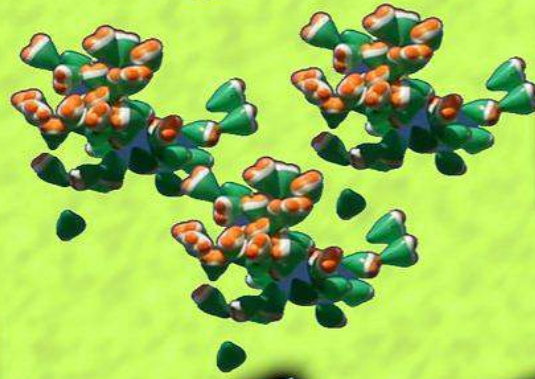
પર માનવ પડ્યો છે એકબીજા સાથે લેવા વેર.

હે શંભુ, હે મહેશ,

મટાડી દે બધાના મનમાં રહેલ કલેશ.

હર હર મહાદેવ.....

શાળા ની પ્રવૃત્તિઓ

ધોરણ-૧૦ અને ધોરણ-૧૨
વિદ્યાર્થી

મોટીવેશન પ્રોગ્રામ